

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 4

Utgitt 31 januar

1931

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 janr.

I medhold av lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd bestemmes herved som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Kråkerøy herred, Østfold fylke, må enhver personbefordring med motorvogn uten rute ikke foretas av andre enn dem som får politimesterens tillatelse dertil.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående takster, største passasjerantall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til endelig godkjennelse.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre samt syke som trenger hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 janr.

I medhold av lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd bestemmes herved som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Nøtterøy herred, Vestfold fylke, må enhver personbefordring med motorvogn uten rute ikke foretas av andre enn dem som får politimesterens tillatelse dertil.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående takster, største passasjerantall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til endelig godkjennelse.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet.

23 janr. Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre samt syke som trenger hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

23 janr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd bestemmes herved følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Laksevåg herred, Hordaland fylke, må erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute, stasjonert innen herredet, ikke drives av andre enn dem som får tillatelse av politimesteren til sådan befordring.

De nærmere bestemmelser bl. a. med hensyn til antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, avgift til kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal forelegges fylkesveistyret til godkjenning forsåvidt angår de strekninger på hvilke der er gitt tillatelse til drift av bilrute.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre samt syke som trenger hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

23 janr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd bestemmes herved følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Odda herred, Hordaland fylke, må erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute, stasjonert innen herredet, ikke drives av andre enn dem som får tillatelse av politimesteren til sådan befordring.

De nærmere bestemmelser bl. a. med hensyn til antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, avgift til kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal forelegges fylkesveistyret til godkjenning forsåvidt angår de strekninger på hvilke der er gitt tillatelse til drift av bilrute.

Forbudet omfatter ikke leilighetsvis kjøring, hvor omstendighetene gjør at de med bevilling utstyrte motorvogner blir utilstrekkelige i antall, f. eks. ved kjøring av turistpartier fra flytende hoteller, ved større stevner o. l.

Undtatt er enn videre befordring av offentlige tjeneste- 23 janr.
menn, læger, dyrlæger, jordmødre samt syke som trenger
hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

23 janr.

I samhøve med lov av 6 juni 1930 um brigde i lov um
motorvogner frå 20 februar 1926 § 21 II fyrste leden gjeld
dette til so lenge:

«På offentlege vegar i Voss herad, Hordaland fylke,
må skyssing for fortенest med motorvogn
utan rute, stasjonert innan heradet, ikkje drivast av andre
enn dei som får løyve av politimeistaren til slik køyring.

Dei nærare fyresegner bl. a. med omsyn til talet på slike
løyve, takstar for køyring, avgift til kontroll m. v. kan fast-
setjast av formannskapet etter fremlegg frå politimeistaren.
Takstane skal leggjast fram for fylkesvegstyret til godkjen-
ning for dei strok, der det er gjeve løyve til drift av bilrute.

Undanteke frå desse fyresegner er køyring av offentlege
tenestemenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder og sjuke som
treng snøgg hjelp.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.»

Forskrifter om adgangen for aktionærer i 24 janr.
aktieselskaper og kommanditister i kom-
mandittaktieselskaper til å gjøre sig be-
kjent med innholdet av selskapers aktiebok,
fastsatt av Handelsdepartementet med hjemmel i § 33 i lov om
aktieselskaper og kommandittaktieselskaper av 19 juli 1910
og § 33 i lov om skibsaktieselskaper av 26 juli 1916 — som
gjeldende fra og med 1 februar 1931 inntil videre.

I. Enhver aktionær (kommanditist) skal i selskapets for-
retningstid i et sammenhengende tidsrum av minst to timer
pr. dag ha adgang til på selskapets forretningssted å gjøre
sig bekjent med innholdet av aktieboken med tilhørende ajour-
ført alfabetisk register over aktionærene (kommanditistene),
uten at der derfor avkreves ham nogen avgift. Den nærmere
bestemmelse om tidsrummet treffes av selskapets generalfor-
samling. Det bekjentgjøres ved opslag på selskapets kontor.

II. Enhver aktionær kan forlange utskrift av aktieboken
eller hvilken som helst del derav mot betaling av en godt-
gjørelse av 50 øre for hver hundre ord eller del derav som
forlanges avskrevet samt portoutlegg. Generalforsamlingen
kan nedsette denne godtgjørelse.

Selskapet skal sørge for at en således begjært utskrift

24 janr. blir sendt rekvirenten innen et tidsrum av ti dager regnet fra anmodningens mottagelse.

III. Styret skal sørge for at aktieboken med alfabetisk register eller en fullstendig alfabetisk fortegnelse over aktionærene med angivelse av navn, stilling og bosted og det antall aktier som hver av dem eier, er utlagt på generalforsamlingen og der holdes tilgjengelig for aktionærene så lenge generalforsamlingen varer.

24 janr. **Regler** om revisors plikter under utøvelse av revisjonsvirksomhet i aktieselskaper (med undtagelse av aktiebanker) og kommandittaktieselskaper, fastsatt av Handelsdepartementet med hjemmel i § 65 i lov om aktieselskaper og kommandittaktieselskaper av 19 juli 1910 og § 65 i lov om skipsaktieselskaper av 26 juli 1916, begge med senere forandringer, samt kongelig resolusjon av 1 november 1930.

§ 1. Bestemmelsene i disse regler gjelder for ethvert revisjonsopdrag som en revisor påtar sig i et aktieselskap som ikke er aktiebank, eller i et kommandittaktieselskap. Ved siden av disse regler har han under sådant opdrags utførelse å iaktta hvad der måtte være foreskrevet derom i gjeldende lov, i forskrifter utferdiget med hjemmel i sådan lov og ved instruks fastsatt av opdragsgiveren. Sistnevnte instruks må dog kun følges i den utstrekning hvori den ikke er i strid med nærværende regler.

§ 2. Revisor skal utføre de ham gitte opdrag med samvittighetsfull nøiaktighet og kritikk. Han må ikke ved sin underskrift bekrefte et regnskaps riktighet før han nøie har forvisset sig om at regnskapet er i orden, og at det er overensstemmende med de faktiske forhold. Han må kreve sig forelagt alle opplysninger og ethvert materiale som han anser nødvendig til en inngående granskning av regnskap og status. Hvis noget av dette ikke forelegges revisor, må han ikke ved sin underskrift bekrefte regnskapets riktighet.

Revisor har således å påse at alle posteringer er foretatt på en regnskapsmessig korrekt og med de foreliggende beslutninger stemmende måte, samt at regnskapsførselen er oversiktlig og fullstendig, således at den gir et riktig bilde av forretningens gang. Under løpende revisjon skal revisor påse at regnskapsførselen til enhver tid er à jour.

§ 3. Det nødvendige antall assistenter til hjelp ved revisjonsarbeidets utførelse ansettes med revisors godkjennelse av selskapets representantskap, hvor sådant finnes, og ellers av generalforsamlingen.

Revisor har det fulle ansvar for assistentenes arbeid. 24 janr. Assistentene må ikke motta direktiver fra andre enn revisor eller den som har dennes særlige bemyndigelse dertil.

§ 4. Revisor plikter å gi hvilken som helst opplysning som forlanges av et medlem av selskapets styre eller representantskap eller av en nedsatt undersøkelsesnevnd (aktielovenes § 68).

Likeledes plikter han å gi de opplysninger som forlanges av et flertall på generalforsamlingen.

For øvrig har revisor og hans assistenter taushetsplikt med hensyn til det som de i sådan stillings medfør får kjennskap til, undtagen når de har å forklare sig i henhold til gjeldende lov. Assistentene skal ved sin tiltredelse likeoverfor revisor avgi et skriftlig taushetsløfte overensstemmende med foranstående. Med den undtagelse som fremgår av reglene om de statsautoriserte revisorers plikter, opbevares disse erklæringer i selskapets arkiv.

§ 5. Der skal av revisor føres en revisjonsprotokoll. I denne skal han i kronologisk rekkefølge gjøre antegnelser om alt som han mener bør beriktiges eller suppleres, eller som for øvrig bør foranledige påtale fra hans side, derunder antegnelser om dokumenter og opplysninger som han ikke på begjæring har erholdt. Videre skal han deri gjøre datert anførsel, eventuelt med fornøden forklaring, når en antegnelse anses fyldestgjørende besvart eller beriktiget eller av annen grunn kan utgå.

Hvis en skjedd antegnelse ikke er beriktiget, forklart eller på annen måte er ordnet innen en rimelig frist, skal revisor gjøre henvendelse derom til styrets formann (i aktieselskaper som har representantskap dog til dettes formann) og gjøre datert anførsel derom i revisjonsprotokollen. Blir forholdet ikke ordnet til revisors tilfredshet efter at sådan henvendelse er skjedd, plikter revisor å påtale forholdet i sin årlige beretning (jfr. § 6).

Revisjonsprotokollen skal være innbundet, gjennomtrukket, forsynt med fortløpende trykt paginering og autorisert av vedkommende revisor i forening med selskapets styre. Den skal ved en revisors fratreden forbli i vedkommende selskaps besiddelse.

Ved skifte i revisorstillingen skal den fratredende gjøre anførsel i revisjonsprotokollen om grunnen til sin fratreden, og den tiltredende skal straks sørge for å få sig overlatt revisjonsprotokollen til gjennomgåelse og eventuell videre benyttelse og forsyne protokollen med sin autorisasjon for det fremtidige bruk.

24 janr. Utskrevne eller andre av revisor tilbakeleverte revisjonsprotokoller skal selskapets styre la opbevare på forsvarlig måte i 10 år.

§ 6. Revisors årlige beretning om revisjonen skal avgis etter regnskapsavslutningen og samtidig med at han avleverer det avsluttede regnskap i revidert stand.

I denne beretning, som skal være datert og undertegnet av ham, skal revisor uttale sig om følgende:

1. Hvorvidt han har fått sig forelagt alle begjærte dokumenter og legitimasjoner og er blitt meddelt alle begjærte opplysninger.
2. Hvorvidt alle antegnelser i revisjonsprotokollen er blitt tilfredsstillende besvart.
3. I hvilken utstrekning de utregninger som ligger til grunn for regnskapsførselen og regnskapsavslutningen, er blitt kontrollert av revisjonen.
4. Hvorvidt han finner at det foreliggende avsluttede regnskap er fullstendig, tilstrekkelig spesifisert, stemmer med gjeldende lov og selskapets bøker og vedtekter og gir et riktig uttrykk for selskapets stilling og resultatet av driften i vedkommende tidsrum.
5. Hvorvidt tilstedeværelse av kassebeholdning, tilgodehavende i bank og verdipapirbeholdning er kontrollert og til hvilke tider.
6. Hvorvidt han har noget å bemerke til de kurser hvorefter beholdningen av verdipapirer og beholdningene eller tilgodehavender i fremmed valuta er utregnet i status.
7. I hvilken utstrekning han har kontrollert de i status opførte beholdninger av varer, maskiner og inventar.
8. Hvorvidt nogen av selskapets aktiver er stillet som sikkerhet for nogen fordring uten at dette fremgår av status.
9. Hvorvidt der foreligger forpliktelser utenom de i status opførte (f. eks. endossements- eller garantiforpliktelser eller — forsåvidt det kan bli spørsmål om krav av nogen betydning — omtvistede forpliktelser).
10. Om forhold ellers som revisor mener er av betydning ved bedømmelsen av regnskapet og avgjørelsen av spørsmålet om å tilstå ansvarsfrihet (decharge).
11. Hvorvidt han finner å kunne tilråde godkjennelse av regnskapet og tilståelse av ansvarsfrihet (decharge) for samme.

I sin bevidnelse på regnskapet skal revisor henvise til beretningen.

§ 7. Revisors plikt til å være til stede på generalforsamlingen begrenses til å gjelde for de møter hvor de av ham

reviderte regnskaper eller hans beretning eller erklæringer 24 janr.
behandles. Han har å påse at hans beretning blir forelagt
generalforsamlingen.

§ 8. Nærværende regler trer i kraft fra og med 1 februar
1931 og gjelder inntil videre. Dog gjelder påbudet i § 6 om
innholdet av den årlige beretning ikke for regnskapstermin
påbegynt før 1 januar 1931.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

24 janr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 be-
stemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2
april 1917 § 3 at den som i Sem herred, Vestfold fylke,
gjør sig en næring av å drive herberge eller bevert-
ning med mat og drikke, fra 1 mars 1931 å regne skal ha
bevilling.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs
§ 5 den av Sem herredstyre i møte 16 desember 1930 fastsatte
vedtekt for herberger og beverternæringen
i Sem som gjeldende inntil videre fra og med 1 mars 1931,
dog med sløifning av en enkelt paragraf og for øvrig med
en del redaksjonelle forandringer. Vedtekten får herved så-
dan ordlyd:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge
(hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med
mat eller drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede
lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevert-
ninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i be-
ruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støien-
optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie
eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller
omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uan-
stendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 11
aften til kl. 7 morgen. I tiden 1 juni til 30 september kan dog
holdes oppe til kl. 12 aften. I denne tid må ingen bevertning
med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates
eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende
og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig
tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere for bevertnings-
steder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hoved-
saken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

24 janr. Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning tidligere enn foran bestemt.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn der- til, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser, hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikker som bevertningens innehaver overhodet eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

26 janr. **Driftsreglement** for Ekebergbanen, approbert av Arbeidsdepartementet som gjeldende inntil videre i henhold til den ved kongelig resolusjon av 23 januar 1931 meddelte bemyndigelse.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Enhver, som befinner sig på banens område, eller som benytter banens transportmidler, anses å ha inngått på de bestemmelser som inneholdes i nærværende reglement, som skal være opslått på stasjonene og ligge til eftersyn hos ekspeditørene.

§ 2. På alle stasjoner samt på andre dertil passende steder skal finnes opslått kjøreplaner, som angir togenes hyppighet samt ankomst- og avgangstider under regulær trafikk. Det samme gjelder takster for befordring av passasjerer, sportsgjenstander og gods.

§ 3. De på stasjonene anbragte ur tjener som rettesnor så vel med hensyn til tiden for togenes avgang som for den øvrige ekspedisjon.

§ 4. Ønskes nogen opplysning, eller har man noget å klage 26 janr. over vedkommende banen eller dens bestyrelse, må henvendelse derom skje til den administrerende direktør. Skjer henvendelse skriftlig og gjennom posten, må brevet være betalt. Ubetalte brev kan ikke påregnes innløst.

§ 5. Enhver, som innfinner sig på banens område, er forpliktet til å holde sig de forskrifter etterrettelig, som meddeles ham av banens tjenestemenn. I vegringstilfelle kan vedkommende føres bort fra banen. Dessuten vil han efter omstendighetene bli anmeldt for overtredelse av de til enhver tid gjeldende bestemmelser (kfr. lov av 7 september 1854 og politibestemmelsene av 29 september 1873).

På linjen mellom stasjonene må ingen annen enn banens tjenestemenn ferdes.

§ 6. Banens tjenestemenn er forpliktet til å vise høflighet og forekommenhet i tjenesten, men pådrar sig ansvar, hvis de ikke påtaler eller søker å forhindre overtredelse av gjeldende bestemmelser.

§ 7. Ønskes bekjentgjørelser eller plakater anbragt på banens stasjoner og stoppesteder eller i vognene, må henvendelse derom skje til den administrerende direktør, og ingen sådanne anbringes, uten at samtykke dertil er meddelt. Plakater angående post- og telegrafvesen, jernbane- og dampskibsruter e. l. kan efter nærmere bestemmelse tillates anbragt avgiftsfritt på banens stasjoner. For anbringelse av andre plakater eller bekjentgjørelser beregnes i regelen en godtgjørelse.

Befordring av passasjerer.

§ 8. Ved kjøp av billetter må passasjerene være forsynt med småpenger, så veksling mest mulig kan undgås; dog vil veksling finne sted forsåvidt dertil er anledning, men vedkommende må i så fall vente, inntil der for billettselgeren kan bli tid dertil.

Angående billettens pris, utstedelse og gyldighet utstedes særskilte bestemmelser.

§ 9. Passasjerene må straks forvisse sig om at de har fått riktig billett, da ombytning senere i almindelighet ikke tillates.

§ 10. Ekstratog eller vogner kan, når ledig materiell has, bestilles ved henvendelse til banens kontor eller hos overkonduktøren. Prisen på sådanne vogner blir til enhver tid bekjentgjort ved opslag.

§ 11. Personer, som kan være til skade, frykt eller ekkelhet for de medreisende på grunn av drukkenskap, sykdom, mentale eller legemlige mangler eller lignende, har ikke ad-

26 janr. gang til banen, uten at forutgående særlig tillatelse er er- hvervet.

§ 12. Passasjerene får ikke av banens personale anvist plasser i vognene, likesom der almindeligvis heller ikke blir gitt opfordring til av- eller påstigning. De reisende er forpliktet til etter betjeningens forlangende å skifte vogn eller plass. Under sterk trafikk må passasjerene rykke mest mulig sammen, så flest mulig får sitteplass. Ståplasser bør inntas så plassen omkring dørene holdes klar for av- og påstigning. For plattformers vedkommende gjelder den bestemmelse at passasjerene ikke må stille sig således, at de stenger for ut- og inngangen til vognen.

§ 13. Det skal søkes undgått, at barn opholder sig på vognplattformene.

§ 14. På grunn av den korte stans ved stasjoner og stoppesteder bør passasjerene allerede før ankomsten til sitt avstigningssted begi sig hen til utgangen av vognen.

§ 15. Togbetjeningen er berettiget til når som helst å fordre sig forevist billettene. Det er dens plikt å være passasjerene behjelpelig med opplysninger angående kjøreplan, takster eller på annen måte, som er forenlig med tjenesten. Passasjerene kan også henvende sig til togbetjeningen hvis de har noget å bemerke angående toget eller sine medreisende.

§ 16. Togføreren må ikke under farten forstyrres ved snakk eller henvendelser, som ikke er foranlediget ved fare eller på annen måte synes nødvendig. Heller ikke må togføreren generes i sine bevegelser til togets manøvrering.

§ 17. Det påhviler fører eller konduktør å lukke vognenes plattformdører ved togets igangsetning. Så lenge toget er i bevegelse, må dørene ikke åpnes av passasjerene. Av- og påstigning under fart er strengt forbudt. Overtredelse herav kan i tilfelle rettslig påtales.

§ 18. Røkning tillates ikke i vognene undtagen på plattformene og i de som røkekupeer betegnede avdelinger.

§ 19. Ingen må under togets gang lute sig ut, stikke hodet ut gjennom vinduet eller stå på stigbrettene. Vinduene skal som regel holdes lukket.

§ 20. Ingen må søke å efterligne banens signaler eller foreta sig annet, som kan forårsake unødige stansninger eller uhell.

§ 21. Beskadiger nogen banens vogner eller innretninger, må vedkommende, før vognen eller stasjonen forlates, betale erstatningen for skaden eller yde sikkerhet for senere betaling. Nektet dette, vil straffansvar bli gjort gjeldende.

§ 22. Nekter nogen av passasjerene å rette sig efter de 26 janr. gjeldende bestemmelser eller ta hensyn til henvendelser fra togbetjeningen, kan vedkommende bortvises fra toget ved næste stoppested — uten rett til å få betalte billettpranger tilbake.

§ 23. Enhver passasjer må selv sørge for at han på stasjon, hvor tog krysser eller hvorfra tog avgår i forskjellige retninger, kommer i det riktige tog, så vel som for, at han forlater toget ved sitt bestemmelsessted.

§ 24. Passasjer, som ved feiltagelse forlater toget ved annet stoppested enn det billetten lyder på, har, hvis toget forlates før tiden, ikke krav på tilbakebetaling av nogen del av frakten. Medfølges toget lenger enn til det stoppested billetten lyder på, må vedkommende for tilleggsbillett betale kostende av en enkeltbillett mellom dette stoppested og det hvor passasjerer forlater toget.

Såfremt sesongkort, rabattkort eller hefter, som presenteres konduktøren som reiselegitimasjon, ikke er gyldig for tilfellet, har vedkommende passasjer å betale to enkeltbilletter mellom banens endestasjoner. I gjentakelsstilfelle kan derhos banens direktør efter innberetning fra vedkommende konduktør inndra det fremviste sesongkort, rabattkort eller hefte, uten betaling, hvis det ikke må antas at fremvisningen skyldes en ufrivillig feiltagelse av den reisende.

Hvis kort eller hefte, lydende på navn, benyttes av en annen enn den til hvem det er utstedt, kan det av konduktøren straks fratas vedkommende. Likeledes kan et forevist kort, hvis gyldighetsfrist er utløpet, straks fratas vedkommende av konduktøren.

§ 25. For forsinket avgang eller ankomst av togene er legger banen i intet tilfelle erstatning.

§ 26. For trafikk innen byens grenser gjelder de for enhver tid for Oslo utfordigede regler for sporveisdrift.

§ 27. Passasjerene har ikke rett til å medta i personvogn mere reisegods, enn der med bekvemhet kan anbringes under vedkommendes benkeplass eller på fanget. Sprengstoff kan alene medtas som reisegods, når vekt og emballasje oppfyller de til enhver tid gjeldende bestemmelser (kfr. plakat av 28 april 1900 med forandringer og tillegg). Sprengstoff må ikke medtas i kupéene.

For gods, som medtas i vognen, overtar banen intet ansvar.

§ 28. Gjenstander (pakker, kurver eller lignende), som ved sin form, slett lukt eller smussig beskaffenhet kan genere passasjerene, kan ikke medtas i personvogner.

26 janr. § 29. For befordring av sportsgjenstander som ski, kjelker, styrestenger etc. gjelder særegne bestemmelser, som til enhver tid fastsettes av direksjonen. Passasjerer kan kun gjøre krav på befordring av sådanne gjenstander, forsåvidt derved ikke banens og passasjerenes sikkerhet bringes i fare.

Om funne og uavhentede gjenstander.

§ 30. Gjenstander, som finnes efterlatt i banens vogner eller på dens område, opbevares ved Holtet st., hvor der føres en fortegnelse over samme med angivelse av når og hvor de er funnet.

§ 31. Når vedkommende melder sig og legitimerer sin rett, kan det funne eller uavhentede utleveres mot godtgjørelse av frakt og andre påløpne utgifter.

§ 32. Hvis ingen vedkommende melder sig innen 2 måneder, utstedes fornøden kunngjørelse i offentlige aviser. Hvad der ikke er tilbakefordret innen 1 år efter kunngjørelsen, tilhører banen og kan selges til inntekt for denne. Salget må skje overensstemmende med lovgivningens regler om nødvendige auksjoner (kfr. § 1 i lov om offentlige auksjoner og licitasjoner av 14 august 1918).

§ 33. Gjenstander, hvis verdi ikke gir sikkerhet for påløpne omkostninger eller som lett er utsatt for å bederves eller som kan foranledige skade eller gene, kan straks tilintetgjøres av banen uten erstatning til vedkommende.

§ 34. For overtredelse av dette reglement og senere bestemmelser vedrørende banen kan vedkommende bli saksøkt og straffet efter loven.

26 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Ås herredstyre i møte 19 desember 1930 vedtatte bygningsvedtekter for de bygningsloven underlagte strøk av Ås herred, Akershus fylke.

Vedtektene er sålydende:

1. Til lovens § 23 og § 75.

Der skal overalt anvendes villamessig — åpen — bebyggelse. Med bygningsrådets samtykke kan der dog bygges direkte til nabogrensen når brandvegg anvendes og sikkerhet tilveiebringes ved tinglest erklæring for at naboen opfører sin bygning således at gavlene dekker hinannen. Bakbygninger og uthusbygninger tillates kun opført med bygningsrådets samtykke.

Bygningers avstand fra midten av regulert gate (vei) 26 janr. skal være 11,25 m. Med bygningsrådets samtykke kan dog bygning trekkes lenger inn på tomten.

2. Til § 26.

Som regel må ingen murbygning gis mere enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Undtagelser fra denne regel kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet, dog kan der ikke tillates opført høiere bygninger enn 4 etasjer, men uten beboelsesrum på loftet.

For trebygningers høide og etasjeantall kommer bestemmelsene i bygningslovens § 114 til anvendelse.

Ingen tomt må bebygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet.

3. Til § 48.

- a. Når ny gate oparbeides av kommunen, skal grunneiere som opfører eller efter denne vedtekts ikrafttreden har opført bygning mot gaten, erstatte kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gaten, dog ikke med mer enn halvparten av utgiftene med oparbeidelse av gaten i en bredde av inntil 12,5 meter og ved nedlegning av kloakk-rør av inntil 305 mm. diameter.
- b. Såfremt gaten kun kan bebygges på en side, skal grunneierens forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter. Samme regel gjelder også når eldre vei inngår i regulert gate.
- c. Erstatningsbeløpene fordeles som regel mellem grunneierne efter lengden av hver tomts linje til gaten — målt langs reguleringslinjen. Ved fordelingen blir den gatestrekning som samtidig oparbeides å betrakte som en enhet.

For øvrig gjelder for betaling av erstatningsbeløp vedkommende gateoparbeidelse de samme regler som under lovens § 46,3 er bestemt for erstatning vedkommende gategrunn.

- d. Den grunneier, hvis eiendom ikke støter direkte til gaten, men bare har adkomst til samme, kan pålegges å delta i utgiftene i et forhold som avgjøres ved skjønn, optatt på kommunens bekostning, dog således at dette ikke kommer til å stå i misforhold til den verdiforøkelse som hans eiendom opnår ved gateoparbeidelsen.
- e. Når særlige grunner foreligger, kan herredstyret frafalle den kommunen efter foranstående bestemmelser tilkommende refusjon.

26 janr. 4. Til § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

5. Til § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledelse av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

6. Til § 150.

Så vel bebyggede som ubebyggede tomter skal av brukeren holdes i ryddig og ordentlig stand. Han har herunder å rette sig efter helserådets pålegg.

7. I henhold til bygningslovens § 155 post 5 opheves følgende bestemmelser:

1. Kongelig resolusjon av 7 oktober 1921 post 2 om bygningsers avstand fra gates midtlinje.
2. Den av departementet under 26 mars 1928 approberte tilleggsbestemmelse til bygningsloven angående villamessig bebyggelse.

26 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3, jfr. § 57, i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Kyrkjebø herredstyre i møte 27 november 1930 vedtatte forskrifter og regulativ for opmålingsforretninger i Vadheim bygningsdistrikt, Sogn og Fjordane fylke, dog med en del forandringer, hvorefter forskriftene og regulativet skal lyde således:

«De i bygningslovens § 57 påbudte opmålingsforretninger administreres av en av formannskapet beskikket teknisk kyndig mann og overværes av et kartvidne.

For opmålings- og kartforretninger betales efter følgende regulativ:

A. 1. Når arealet ikke overskrider 1000 m. ²	kr. 20,00
Hertil legges:	
for hver overskytende 500 m. ² inntil og med	
5000 m. ²	» 10,00
for hver overskytende 1000 m. ² inntil og med	
20 000 m. ²	» 5,00
for hver overskytende 1000 m. ² over 20 000 m. ² »	2,00
2. Dessuten betales for kartets tegning:	
Når arealet ikke overskrider 5000 m. ²	» 10,00
» » er mellem 5000 m. ² og 10000 m. ² »	15,00
» » er mellem 10000 m. ² og 20000 m. ² »	20,00
» » er mellem 20000 m. ² og 100000 m. ² »	25,00
» » er over 100000 m. ²	» 40,00

I denne betaling der erlegges ved utleveringen, er 26 janr.
innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt
forretningens beskrivelse og bekreftet utskrift av den.

Betaling for kartvidne erlegges dog ekstra med kr. 1,50
pr. time.

- B. Blir det målte areal å beregne i særskilt angitte deler,
økes gebyret for det samlede areal med $\frac{1}{5}$ av ovenstående under 1 bestemte gebyr for hver særskilt opmålt del.
Betalingen må dog aldri overskride hvad særskilt opmåling av de enkelte deler koster.
- C. For fremmøte til begjært opmålingsforretning der av en
av administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes,
betales kr. 10,00.
- D. For gjenpart av eldre kartforretning betales $\frac{1}{5}$ av det i A.
bestemte gebyr.
- E. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer
i deres areal betales kr. 5,00.»

I henhold til bygningslovens § 155 post 5 opheves de
ved kongelig resolusjon av 29 februar 1924 approberte bygge-
forskrifter for Vadheim, dog med undtagelse av disses post
4, 1ste punktum: «Trebygninger må ikke opføres med større
grunnflate enn 150 m.²», hvilken bestemmelse fremdeles skal
gjelde inntil videre.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 janr.

I henhold til § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924
skal departementet herved bestemme:

Fana bygningsdistrikts grenser utvides over-
ensstemmende med Fana herredstyres beslutning i møte 18
desember 1930 således at distriktet som nytt område kommer
til å omfatte gårdsnr. 20, Bønes, gårdsnr. 45, Nordrevoll og
gårdsnr. 46 Ulsmåg i Fana herred, Hordaland fylke.

Kongeleg resolusjon.

30 janr.

1. Millombils lov dagsett 6 juni 1930 til
å fremja umsetnaden av jordbruksvarer tek
til å gjelda straks.

2. I samhøve med § 3 i denne lova vert det ferda ut
fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk i sam-
svar med eit framlagt utkast solydande:

Alle som leverar mjølk til meieri, ysteri, mjølkekonden-
seringsfabrikk, mjølkesals-lag og andre forretningar som sel
mjølk som dei fær beinveges frå produsent, skal betala ei
avgift til fremjing av umsetnaden av mjølk, ost og smør i
samsvar med lov nr. 21 dagsett 6 juni 1930.

30 janr. Avgifta vert sett til 2/10 øre pr. kg. kumjolk og geitmjolk som vert levera til ovannemnde verksemdar frå og med 1 mars 1931 til og med 29 februar 1932.

Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

30 janr. **Kongelig resolusjon.**

1. I medhold av § 6 i lov av 6 juni 1930 om forandring i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte 24 august 1929 stadfestes nye skogvedtekter for Varteig herred, Østfold fylke.

2. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede nye skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Åvirke til salg eller industriell produksjon av bartrær som 4 meter fra høieste rotgren holder mindre tverrmål enn 18 cm. utenpå barken på bredeste kant, er forbudt med mindre trærne på forhånd er utblinket av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter, som merker trærne på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeøks.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregående paragraf kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud etter utblinkning av opsynsmann, fylkesskogmester, statens skogforvalter eller en av deres assistenter åvirkes til salg eller industriell produksjon:

- a) ueveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær,
- b) trær som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til befordring av skogens gjenvekst bør hugges.

Under blinkningen hugges merker på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeøks.

§ 3. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun finne sted efter forutgående blinkning. Enhver hugst må anmeldes til skogrådet minst 14 dager før blinkningen aktes igangsatt med angivelse av sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Blinkning kan også settes igang med kortere varsel, når skogrådet samtykker heri.

§ 4. Den som i henhold til § 2 har rett til å utføre blinkning, har ved enhver hugst rett til å kreve gjensatt de nødvendige le- og frøtrær samt trær til marksvern. Disse skal merkes på en særskilt måte og må ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de foran nevnte tjenestemenn.

§ 5. Der anordnes et skogråd som selv velger formann med varamann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet.

Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om utblinkning og den trufne avgjørelse.

Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter etter formannens berømmelse og under hans ledelse.

På årsmøtet der avholdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den tjenestemann der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i distriktet.

§ 6. Opsynsmannens lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av staten.

Skogeiere eller hugstberettigede plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 7. Tvist om blinkningen avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet med om mulig tiltrede av den skogtjenestemann der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 8. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

Kongelig resolusjon.

30 janr.

I medhold av § 6 i lov av 6 juni 1930 om forandring i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte 17 oktober 1930 stadfestes nedenstående nye skogvedtekter for Ås herred, Akershus fylke:

1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær som 4 m. fra høieste rotgren holder mindre tverrmål enn 18 cm. utenpå barken på bredeste kant, er forbudt.

2. Uten hinder av forbudet i foregående paragraf kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud efter utblinkning av opsynsmannen, statens skogforvalter, fylkesskogmester eller en av deres assistenter åvirkes til salg eller industriell produksjon:

- a. Uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær.
- b. Trær som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til befordring av skogens gjenvekst bør hugges.

Under blinkningen hugges merke på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeøks.

3. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun finne sted efter forutgående blinkning. Enhver sådan hugst må anmeldes til skogrådet minst 14 dager før blinkningen aktes igangsatt med angivelse av

30 janr. sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Blinkning kan også igangsettes med kortere varsel, når skogrådet samtykker heri.

4. Skogeier kan efter innhentet godkjennelse av skogrådet for hvert enkelt tilfelle — selv eller ved godkjent mann — foreta utblinkning av bartrær til salg eller industriell produksjon. Skogrådet kan la blinken besiktige ved en av de under § 2 nevnte tjenestemenn. Herunder kan gis pålegg om igjensettelse av blinkede trær. Den påhugne blink må i tilfelle overmales på betryggende måte.

Hvis blinkningen finnes å være utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel —, kan skogrådet straks stoppe blinkningen og påby at hugst alene skal kunne skje efter utblinkning av en av de under § 2 nevnte tjenestemenn.

5. Under blinkning og hugst skal der gjensettes et tilstrekkelig antall le- og frøtrær. Disse må ikke fjernes uten samtykke av noen av de under § 2 nevnte tjenestemenn.

6. Der anordnes et skogråd som selv velger formann og varamann. Skogrådet har å påse skogvedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet. Skogrådet ansetter de fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse.

Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens berammelse og under hans ledelse.

På årsmøtet der avholdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om blinkning med opplysning om den i hvert enkelt tilfelle trufne avgjørelse.

7. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

8. Tvist om blinkningen avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet med mulig tiltrede av den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

9. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

10. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

30 janr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, jfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27, 66 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Østre Halsen bygningskommunestyre i møte 16 desember 1930 vedtatte forskrifter for Østre Halsens brandvern samt den i samme møte vedtatte tilleggsbestemmelse til brandlovens § 11 om den årlige tvungne feining i Østre Halsens bygningskommune i Vestfold fylke.

De godkjente forskrifter m. v. er sålydende:

Forskrifter

for Østre Halsens brandvern.

§ 1. Brandvernet deles i følgende 3 avdelinger:

- 1) Sprøitekorpsset.
- 2) Vannlanger- og vannkjørerkorpsset.
- 3) Redningskorpsset.

§ 2. Brandvernets befal består foruten av brandchefen, der fører overbefalingen, av 1 avdelingschef og 1 underavdelingschef for hver av korpssets 3 avdelinger; disse avdelingschefer beordres av brandstyret efter brandchefens innstilling.

§ 3. Brandstyret samt det ved brandvernet ansatte befal avholder møte hvert år i april for å komplettere mannskapet i brandvernets forskjellige avdelinger, hvor da de i årets løp tilkomne mannskaper beordres til bestemte avdelinger, hvilket ellers i årets løp bestemmes av brandchefen.

§ 4. Det påhviler brandchefen:

- 1) Å føre det stadige overtilsyn med samt fortegnelse over brandvesenets redskaper, signalmidler m. v. og i tilfelle mangler straks å besørge disse rettet, likesom han har efter derom fattet beslutning å besørge nye redskaper anskaffet og snarest innøvet. Likeledes fører han overtilsynet med brandsyn og feiervesen.
- 2) Å føre en fullstendig fortegnelse over brandvernets samtlige mannskaper, og i tilfelle avgang å komplettere avdelingene.
- 3) Å føre tilsyn med innøvelse av brandfolkene.
- 4) I ildebrandstilfelle å være til stede ved brandstedet og føre overbefalingen under sluknings- og redningsarbeidet; i tilfelle hans forfall, leder sprøitekorpssets avdelingschef arbeidet, har også han forfall, tar redningskorpssets chef overkommandoen.
- 5) Så vidt mulig være til stede ved de lovbestemte brandsyn.

- 30 janr. 6) Innen januar måneds utgang å sende beretning til brandstyret om brandvesenets tilstand ved utgangen av siste år, ledsaget av spesifisert oppgave over brandvesenets materiell med av- og tilgangsoppgave.

Brandchefen har i ett og alt å ta sig av brandvesenet, dets opkomst og heldige ordning; han har for øvrig i det hele å rette sig efter brandlovens forskrifter.

Den fungerende brandchef har på forhånd å meddele ordføreren i brandrepresentantskapet når og for hvilket tidsrum han ønsker å være fraværende fra brandkommunen. Brandchefen og hans stedfortreder må ikke uten tilstått permisjon være fraværende fra stedet mer enn 1 døgn og aldri samtidig; de må derfor på forhånd varsle hinannen om fravær. Stedfortrederen og de øvrige brandfunksjonærer har å søke permisjon hos brandchefen når de ønsker å være fraværende fra brandkommunen for lengere tid enn 1 døgn.

I særlige tilfelle kan ethvert andragende om permisjon fra brandkommunen nektes.

§ 5. Avdelings- og underavdelingschefene har å holde sig brandchefens ordre etterrettelige og har:

- 1) Å påse at de dem underlagte brandredskaper stadig er i forsvarlig stand.
- 2) Til brandchefen å gjøre anmeldelse om de mangler og uordener ved brandvesenet der måtte komme til deres kunnskap.
- 3) Å føre en fullstendig fortegnelse over sine avdelinger og melde for brandchefen enhver avgang der finner sted i vedkommende avdeling.
- 4) I ildebrandstilfelle hurtigst mulig å innfinne sig på brandstedet, hvor de mottar ordre fra brandchefen; er denne ikke ankommet til stedet, påligger det sprøitekorpssets avdelingschef eller eventuelt redningskorpssets chef å ta overkommandoen til brandchefen ankommer.
- 5) I ildebrandstilfelle å sørge for at vedkommende avdelings redskaper hurtigst mulig kommer frem til brandstedet.
- 6) Å sette hvert enkelt mannskap nøie inn i nærværende instruks samt vedkommendes plikter i ildebrandstilfelle.

§ 6. Det påligger ethvert medlem av brandvernet i alt der angår tjenesten, uten motsigelse eller innvending straks å etterkomme hvad hans foresatte befaler ham og vise disse skyldig aktelse. Brandvernets medlemmer skal ikke motta ordre fra nogen annen enn brandvernets befalingsmenn.

Dersom en avdelings- eller underavdelingschef i brandtilfelle ikke er ankommet til brandstedet, skal det først ankomne brandmannskap ta hans plass, inntil vedkommende

chef kommer. De enkelte mannskaper er forpliktet til under 30 janr. avdelingschefenes forfall efter ordre å overta kommandoen over vedkommende avdeling.

§ 7. Øvelser for det hele brandvern eller deler av samme foretas efter brandchefens ordre så ofte som denne finner det nødvendig, dog minst 1 gang årlig.

§ 8. Mannskapene er — medmindre de ved gyldig forfall er forhindret — under lovlig ansvar pliktige til å innfinne sig til de møter hvortil de av sine foresatte blir tilsagt.

I ildebrandstilfelle har ethvert medlem av brandvernet — i tilfelle ingen motsatt ordre er gitt eller gis — snarest mulig å begi sig til det sted hvor vedkommende avdelings materiell er opbevart for med dette hurtigst mulig å begi sig til brandstedet; redningskorpset innfinner sig på selve brandstedet.

§ 9. Det påligger huseierne i ildebrandstilfelle hurtigst mulig å bringe sine brandredskaper, brandspann, haker, sprøiter o. s. v. til brandstedet.

I ildebrandstilfelle har enhver å gi brandvesenet adgang til sitt hus og grunn, brønn og andre vannbeholdninger. Enhver må også finne sig i at bygning som tilhører ham, rives, når brandchefen finner dette nødvendig for å stanse ildens utbredelse.

I ildebrandstilfelle plikter enhver på brandvesenets forlangende å yde all den hjelp som han måtte være istand til.

Det er plikt for enhver som opdager skadeilds utbrudd, straks å varsle brandvesenet, underrette husets og nabo-husenes beboere derom, og på enhver måte søke å dempe ilden. Det innskjerpes at hvert hus innen brandkommunen er pliktig til å holde lovlig brandstige, brandhake samt 4—8 spann efter husets assurancesum (se lov om brandvesenet av 15 august 1908, nr. 4, § 21).

§ 10. Overtredelse av ovennevnte bestemmelser eller brandloven for øvrig, vil bli påtalt og straffet således som bestemt i lov av 15 august 1908 § 63.

Nevnte lov om brandvesenet, der ligger til gjennemsyn hos brandstyrets formann, innskjerpes på det bestemteste iakttatt.

Tilleggsbestemmelse til brandloven angående den tvungne feining i Østre Halsens bygningskommune.

Feining av almindelige piper skal foretas minst 4 ganger årlig.

Industrielle piper, bakeripiper feies så ofte det er nødvendig efter brandchefens bestemmelse.

Rettelse

Side 18. I femte linje nedenfra skal stå «Skrivelse fra Handelsdepartementet» istedenfor «Kongelig resolution».

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.